

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

14 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het inrichten van het domein De Grubbe in Everberg als gesloten jeugddetentiecentrum

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de brownfieldontwikkeling van de terreinen van Forges de Clabecq in Vilvoorde

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het uitblijven van de bouw van een geluidsdempende proefdraaihal op de luchthaven van Zaventem

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbreiding van de transportzone in Meer

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 14 maart 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.22 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het inrichten van het domein De Grubbe in Everberg als gesloten jeugddetentiecentrum

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het inrichten van het domein De Grubbe in Everberg als gesloten jeugddetentiecentrum.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de titels in de media waren veelzeggend : 'Everberg is onverantwoord haastwerk.' We willen hier zeker niet het proces maken van de prestigeslag van premier Verhofstadt, die hij blijkbaar op 1 maart gewonnen heeft. Ik neem aan dat hij hierin ongetwijfeld zijn dadendrang en zijn macht als leider van de federale regering bevestigd ziet. Ik wil echter terugkeren naar de redelijkheid. In kritische zin wil ik nagaan waar die kritische zin ook bij de bevoegde Vlaamse administratie en de bevoegde Vlaamse ministers te zoeken was.

Ik zal het niet hebben over de mogelijke juridische betwisting. Ik heb het dan over de hypersnelle goedkeuring van het jeugdsanctierecht door het federale parlement en over het nog ontbreken van het goedkeuren van een samenwerkingsakkoord door de respectieve parlementen.

Los daarvan is er toch het probleem van de onwetelijkheid van de werken die momenteel in het domein De Grubbe worden uitgevoerd. De overheid

heeft een voorbeeldfunctie en moet zich houden aan bepalingen, voorschriften, wetten en regels die ook voor de andere burgers gelden. Dat is in Everberg manifest niet gebeurd.

Voor het inrichten van het domein als federaal gesloten jeugddetentiecentrum zijn heel wat aanpassingswerken en vergunningen noodzakelijk. Het is een gebied dat na het vertrek van de militairen een nieuwe bestemming op het gewestplan heeft gekregen, volgens de juiste procedure met inbreng van alle echelons. De gebouwen werden op het gewestplan ingekleurd als gebied voor natuureducatie. Het achterliggende gebied werd ingekleurd als natuurgebied.

In het kader van die procedure was er een voorstel om de gebouwen en het gebied in te kleuren als gemeenschapsvoorzieningen. Vooral op voorstel van de Agalev-fractie in de gemeenteraad werd dat toen uitdrukkelijk niet aanvaard. Op een bepaald ogenblik heeft men dus voor de keuze gestaan. Het voorstel, dat toen ook door het college werd gesteund, was een voorstel voor gemeenschapsvoorzieningen. Het kon en mocht echter niet. Het moest natuureducatiegebied en natuurgebied zijn.

Er is daar een echt 'ijzeren gordijn' geplaatst. Het gaat om twee grote omheiningen van 6 meter hoog. Van de mensen van de Regie der Gebouwen hebben we gehoord hoe veilig dat allemaal is. Men kan er niet overheen klimmen, men kan er niet door kruipen, men kan het niet doorsnijden. Voor het plaatsen van die omheiningen, en ook voor het plaatsen van containers in natuurgebied, zelfs al zijn die voor tijdelijk gebruik, is echter een vergunning noodzakelijk met voorafgaandelijk openbaar onderzoek en met formele adviezen van de diensten van de afdeling Natuur van Aminal. Bovendien zijn daar ook belangrijke kappingen gebeurd.

Mevrouw de minister, werd er aan uw diensten advies gevraagd voor bijvoorbeeld het plaatsen van

Merckx-Van Goey

die omheiningen en van die containers ? Werd er advies gevraagd over de aanpassingswerken aan het gebouw zelf ? In de krant en op de regionale televisie hebben we beelden gezien waaruit duidelijk bleek dat het allemaal heel verwaarloosd was. Werd er een aanvraag ingediend om al die werken uit te voeren ? Werd daar ondertussen een advies voor opgesteld ? Zijn die werken vergund ? Werd de kapvergunning in natuurgebied of in natuureducatiegebied afgeleverd ?

Eerst waren het allemaal werken voor het gebouw. Ondertussen is het gebouw in gebruik genomen. De detentieruimten en de kantoren zijn in gebruik genomen. De bestemmingswijziging heeft zich in de feiten voltrokken. Het blijft echter toch nog altijd natuurgebied en natuureducatiegebied. Dat is dus een bijkomende overtreding.

Mevrouw de minister, wat is uw houding terzake ? Waarom biedt u zo weinig weerwerk, of hebt u dat misschien toch wel gedaan ? Heeft dit ook te maken met het feit dat een andere minister het dossier naar zich toe heeft getrokken ?

Zelfs het ruimtelijk structuurplan zegt dat een dergelijke functie niet thuishoort in het buitengebied, en zeker niet in een natuurgebied. We zouden toch van u mogen verwachten dat u respect vraagt voor de schaarse open gebieden die ons nog resten, vooral in deze streek die een zeer hoge verstedelijkingsdruk kent. Wat doet u eraan om het laatste stukje open ruimte tussen Leuven en Brussel niet te laten dichtslibben ? Wat is uw houding dienaangaande ?

Wat zal uw houding zijn wanneer er een procedure wordt gestart van bestemmingswijziging op het westplan ? Hoe en waar denkt u deze voor natuur en natuureducatie verloren ruimte te compenseren ? Hoe valt, ten slotte, het uitvoeren van werken in het betrokken domein zonder toelating te rijmen met de richtlijnen inzake handhaving van regelgeving van milieu en ruimtelijke ordening in kwetsbare gebieden ?

Op een informatieavond, georganiseerd door de diensten van de eerste minister, waarop bewoners uit de buurt aanwezig waren, is al door meerdere mensen meegedeeld dat ze zich tot de Raad van State zullen wenden. Overigens is er ook al een klacht ingediend in verband met de bouwovertradingen op het domein De Grubbe. Het is toch wel belangrijk om hier een soort van Deurganckdok-scenario of Opgrimbie-scenario te vermijden.

Mevrouw de minister, wat is uw houding ? Hebt u zelf door uw diensten een proces-verbaal laten opstellen ? Hebt u in het kader van het handhavingsbeleid al actie ondernomen ? U hebt aan alle gemeenten een omzendbrief gestuurd over de wijze waarop ze reglementering inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu moeten respecteren. Hebt u de gemeenten al gevraagd om hierover proces-verbaal op te stellen ?

De voorzitter : Ik wil er wel op wijzen dat de minister niet verplicht is om te antwoorden op vragen waar ze mogelijk in beroep mee kan worden geconfronteerd. In die zin heb ik ook uw vraag aan minister Van Mechelen onontvankelijk verklaard. Daar is het immers al zeker dat er een beroep is. De bouwvergunning is gecontesteerd. Voor de technische inlichtingen kunt u een schriftelijke vraag indienen. Dat is immers geen politieke discussie.

Ik zeg dit maar omdat er hier ook vragen zijn over zaken waar de minister in beroep door kan worden aangesproken. De deontologie verbiedt dat zij daarover hier nu uitspraken doet, want dan zou ze vooraf afbreuk doen aan de onafhankelijke positie die de administratie moet innemen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Zelfs voor een en ander op gang werd gebracht, waren er al vragen. Net op hetzelfde moment dat de eerste minister de zaak naar zich toe heeft getrokken, hebben we daarover vragen gesteld aan minister Vogels. We hebben haar ook gevraagd ons mee te delen hoe de regeling zou zijn voor stedenbouw en leefmilieu. Dat was dus op een moment dat er nog geen vergunningen waren aangevraagd. We hebben nooit een antwoord gekregen.

De voorzitter : Dat is een andere zaak. Ik heb hier al meerdere keren meegemaakt dat minister Van Mechelen mij zei dat hij zich niet kon uitspreken over een dossier, omdat er een beroepsprocedure liep. Hij zei dat telkens terecht.

Ik geef minister Dua de toestemming om niet te antwoorden op vragen over dossiers waarvoor zij kan worden aangesproken in een beroepsprocedure. We moeten immers vermijden dat er gewag wordt gemaakt van beïnvloeding.

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, via een nota van 19 februari 2002 vroeg ROHM Vlaams-Brabant de afdeling Natuur om advies over een bouwvergunningsaanvraag van de

Dua

regie der Gebouwen voor verbouwingswerken te Kortenberg op de percelen die u kent. De bouw-aanvraag had betrekking op de inrichtingswerken van de bestaande gebouwenblokken en de afdeling Natuur adviseerde in haar brief van 6 maart 2002 negatief. Het negatieve advies kwam er naar aanleiding van de natuureducatieve bestemming van het terrein.

Het afleveren van een bouwvergunning behoort niet tot mijn bevoegdheden. De natuurwachter is ter plaatse geweest en ik heb vernomen dat er geen werken zijn uitgevoerd die een kapmachtiging vereisen. Oordelen of een bestemmingswijziging al dan niet nodig is, is een bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening en vooral van zijn administratieve diensten.

Ik kan ermee leven dat de natuureducatieve bestemming van het gebouw wordt gewijzigd in een bestemming die de opvang van jeugdige delinquenten mogelijk maakt. Ik denk echter wel dat het belangrijk is dat de voor de natuur belangrijke delen van het terrein, namelijk het oude bos en de waardevolle holle wegen, de bestemming 'natuurgebied' behouden en dat er op die delen geen activiteiten worden getolereerd die deze bestemming zouden hypothekeren. Als er een bestemmingswijziging komt en als er compensatie nodig blijkt, dan zal die compensatie zeker worden gevonden in de omgeving.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik onthoud dat uw diensten op 6 maart 2002 een negatief advies hebben afgeleverd. Blijkbaar zijn er dus al werken uitgevoerd voor het negatieve advies er was. Is een natuurwachter bevoegd om processen-verbaal op te stellen ?

Minister Vera Dua : Ja, de natuurwachter is immers een boswachter.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Heeft hij processen-verbaal opgemaakt toen hij ter plaatse is geweest ?

Minister Vera Dua : Er zijn geen werken uitgevoerd waarvoor een kapmachtiging nodig is. Ik denk dat er geen bomen zijn gekapt. (*Opmerkingen van de heer Jos Bex*)

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Heeft de natuurwachter dan niet vastgesteld dat er zonevreemde activiteiten waren ?

Minister Vera Dua : De natuurwachter kan geen proces-verbaal opstellen naar aanleiding van een bouwovertreiding. Zijn verbaliserende bevoegdheid is beperkt.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : De werken zijn uitgevoerd voor 6 maart 2002 en de natuurwachter heeft geen overtredingen vastgesteld die hij mag verbaliseren. De bestemmingswijziging is de facto gerealiseerd. Ik zal via de media vragen stellen aan de minister van Ruimtelijke Ordening.

De voorzitter : U kunt, mits aanpassing, een ander parlementair initiatief nemen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de brownfieldontwikkeling van de terreinen van Forges de Clabecq in Vilvoorde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de brownfieldontwikkeling van de terreinen van Forges de Clabecq in Vilvoorde.

Minister Dua zal ook in naam van minister Stevaert antwoorden.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 22 juni 2001 kwam er een besluit van de Vlaamse regering met een lijst van bodemsaneringen waarvan de uitvoering in de loop van 2001 ambtshalve moest worden begonnen of worden voortgezet door de OVAM. In Vilvoorde bevinden zich de terreinen van Forges de Clabecq en die komen niet op die lijst voor. De Vlaamse regering gaf aan de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer en aan de OVAM de

Glorieux

opdracht uit te zoeken welke concrete privé-initiatieven zouden kunnen bijdragen tot de ontwikkeling van deze terreinen. De bedoeling is de kosten voor de uitbouw, de ontwikkeling en de sanering zo laag mogelijk te houden voor de Vlaamse overheid.

Mevrouw de minister, hoe is het onderzoek van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer en van de OVAM gevorderd ? Zijn er reeds privé-partners gevonden ? Het gaat hier toch om een zaak die voor Vilvoorde van groot belang is.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb minister Stevaert niet meer kunnen bereiken, maar ik veronderstel dat hij akkoord gaat met het antwoord dat ik zal geven. De hele regering vindt de sanering van het terrein ontzettend belangrijk, omdat het zwaar vervuild is. Het terrein is bijzonder geschikt om een andere bestemming te krijgen na sanering. Ik ben onlangs in Vilvoorde geweest en ik heb de problematiek daar besproken. Ook de lokale overheid is vragende partij voor een sanering.

Op 22 juni 2001 hebben we beslist dat er werk moet worden gemaakt van de sanering. Er is een werkgroep ad hoc opgericht. In die werkgroep zitten de NV Zeekanaal, de OVAM, de stad Vilvoorde, een vertegenwoordiger van mijn persoon en een vertegenwoordiger van minister Van Mechelen. Op 9 augustus 2001 kwam die werkgroep voor het eerst samen.

De OVAM zal eerst een financiële haalbaarheidsstudie laten uitvoeren, zodat we weten waar we voorstaan en wie daarop zou kunnen inspelen. De OVAM heeft die studie uitbesteed. Die haalbaarheidsstudie was onder andere bedoeld om na te gaan in hoeverre de nieuwe brownfieldbenadering kan worden toegepast op de terreinen en in hoeverre die toepassing voor een meerwaarde zou zorgen. Bovendien was het de bedoeling de nodige randvoorwaarden te omschrijven, zodat we op een onderbouwde manier de markt konden bevragen en de mogelijkheden van eventuele privé-partners konden inschatten.

Op 15 oktober 2001 werd de studieopdracht toegewezen aan Ecorem. Op 18 januari 2002 werd een eerste ontwerprapport aan de OVAM overgemaakt. U ziet, de dingen zijn snel gegaan. Op 30 ja-

nuari 2002 is de werkgroep opnieuw samengekomen om de resultaten van die studie te bekijken. Er werd toen op basis van die studie een raming gemaakt van de te verwachten sanerings- en ontwikkelingskosten en de potentiële opbrengsten, uitgaande van een watergebonden ontwikkeling door de NV Zeekanaal. Er werd eveneens besloten dat een aantal elementen onvoldoende waren uitgewerkt om de haalbaarheidsstudie te voltooien. De voorlopige conclusies omtrent de te verwachten kosten en baten werden aan de verschillende bevoegde ministers overgemaakt.

Op 15 februari 2002 werd door de NV Ecorem een tweede rapport ingediend, dat dus een aanvulling bevatte. Op 7 maart 2002 is de werkgroep opnieuw samengekomen om de resultaten te bespreken. Er werd besloten dat er op een aantal punten nog enkele aanvullingen nodig waren, voornamelijk met betrekking tot gebruiksbeperkingen als gevolg van de toegepaste saneringsvariant. Ik wil dit even toelichten. Uit het rapport bleek dat er verschillende manieren van sanering konden worden toegepast. Het ging er nu om na te gaan welk soort gebruik er mogelijk was voor dat terrein in functie van de saneringskosten. Het is de bedoeling dat men dit heeft voltooid tegen 15 maart 2002.

Ook het stadsbestuur van Vilvoorde is bereid om via een BPA op een heel flexibele manier in te spelen op de resultaten van het rapport, omdat die van groot belang zijn voor de sanering.

Op de vergadering van 7 maart 2002 werd tevens besloten dat NV Zeekanaal de markt zou consulteren om mogelijke privé-initiatieven voor de sanering en de herontwikkeling van die terreinen te zoeken. De afspraak is dat de resultaten van deze consultatie bekend zullen zijn tegen eind mei 2002. De consultatie kon niet eerder starten omdat eerst die randvoorwaarden voor de sanering duidelijker moesten worden omschreven. Er is nu dus een heel specifieke opdracht gegeven aan NV Zeekanaal, en in mei zullen we wel zien wat de resultaten hiervan zijn. Het resultaat kan net zo goed zijn dat het een overheidsinitiatief blijft. Als er echter privé-partners kunnen participeren, is dat natuurlijk mooi meegenomen.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Bedankt voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik onthoud onder meer dat tegen eind mei bekend moet zijn of NV Zeekanaal werkelijk privé-partners heeft gevonden. Ik hoop alleszins dat dat het geval zal zijn, en

Glorieux

dat er spoedig werk wordt gemaakt van de sanering en de valorisatie van die terreinen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het uitblijven van de bouw van een geluidsdempende proefdraaihal op de luchthaven van Zaventem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het uitblijven van de bouw van een geluidsdempende proefdraaihal op de luchthaven van Zaventem.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, ik had deze vraag eerst ingediend als een interpellatie, maar u hebt er een vraag om uitleg van gemaakt. Ik heb daar echter geen problemen mee, en u waarschijnlijk ook niet.

Enkele weken geleden werd een overeenkomst gesloten tussen de federale overheid en de gewesten inzake het terugdringen van de lawaaihinder van de luchthaven, wat op een aantal belangrijke vlakken leidde tot een verscherping van de richtlijnen ten opzichte van die van het federaal akkoord van februari 2000.

Zowel het federaal akkoord over de nationale luchthaven van februari 2000 als de milieuvergunning die minister Dua afleverde aan BIAC, leggen aan deze laatste de verplichting op om een geluidsdempende proefdraaihal te bouwen. Heel wat burgers die vlakbij de luchthaven wonen, hebben minstens zoveel last van het grondlawaai op de luchthaven als van landende of opstijgende vliegtuigen. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde onlangs in een geding, dat omwonenden van de Londense luchthaven van Heathrow hadden ingespannen, dat rekening diende te worden gehouden met de geluidsoverlast voor de omwoners.

Op de overlegcommissie van 13 december 2001 stelde BIAC evenwel dat de proefdraaihal 'on hold' werd gezet en dat er besprekingen lopen met

de Vlaamse minister van Leefmilieu in verband met de normen waaraan de proefdraaihal moet voldoen. Deze besprekingen zouden kaderen in het MER 2003. Ondertussen heeft BIAC ook formeel uitstel gevraagd voor de bouw van de proefdraaihal, als ik goed ben ingelicht.

Op dezelfde overlegcommissie maakte gouverneur De Witte van Vlaams-Brabant zich bijzonder boos over het semantische dispuut dat BIAC aanging, door te stellen dat men enkel verplicht was tot het aanleggen van een proefdraaiplaats. Dit laatste impliceert gewoon een gemarkeerd vierkant waar vliegtuigen hun motoren kunnen laten warmlopen, en geen bouwwerk met geluidswerende muren.

Zoals onder meer aangegeven in de vraag om uitleg van 17 januari jongstleden van de heer Bex, heeft BIAC het oog laten vallen op het zogenaamde 'Boske Widart' om die proefdraaihal te bouwen. Het betreft hier een terrein van ongeveer 2,5 hectare met daarop een zeshonderdtal bomen, die dus zouden moeten worden gerooid. Zoals de minister in haar antwoord op die vraag om uitleg aangeeft, vormt dit op zich geen probleem, omdat BIAC de aanvraag voor ontbossing kan koppelen aan het storten van een compensatiebedrag in het Bossenfonds.

Persoonlijk begrijp ik niet dat dit gegeven op zich een reden tot uitstel voor de bouw van een proefdraaihal kan vormen. Bovendien stel ik me ook ernstig vragen bij het feit of het bewuste 'Boske Widart' de enige en zelfs de meest geschikte locatie is om die proefdraaihal te bouwen. Speelt BIAC hier niet handig in op een gevoelig punt, namelijk het moeten rooien van een bos ? Als BIAC dan toch beweert reeds over een proefdraaiplaats te beschikken, kan het toch niet moeilijk zijn om op die plaats ook de proefdraaihal te bouwen, zodat er geen bos moet worden gerooid.

Op de overlegcommissie stelde gouverneur De Witte duidelijk dat BIAC zijn engagement om tegen eind november 2001 over een proefdraaihal te beschikken, niet is nagekomen. Hij gaf BIAC hiervoor publiekelijk een reprimande.

We zijn er ons allemaal bewust van dat de geluidsoverlast van de luchthaven van Zaventem in de eerste plaats een gezondheidsprobleem vormt. Er zijn duizenden mensen die daar in de afgelopen decennia zijn gaan wonen, op een ogenblik dat dit nog allemaal relatief rustige zones waren. Het is dus niet zo dat deze mensen allemaal vlak naast een luchthaven zijn gaan wonen, goed wetende waaraan ze zouden worden blootgesteld. Het

Glorieux

kwam door de gestadige groei van de luchtvaartactiviteiten dat de geluidsoverlast jaar na jaar toenam. Alhoewel enkel een verbod op nachtvluchten de meest efficiënte maatregel is, vormt de milieuvergunning van minister Dua aan BIAC alleszins een stap voorwaarts in het reduceren van de lawaaihinder.

BIAC en DHL zijn wel naar de Raad van State gestapt om deze beslissing aan te vechten, maar ze hebben de zaak verloren. De Raad van State heeft trouwens duidelijk gesteld dat BIAC en DHL absoluut geen moeilijk te herstellen nadeel ondervinden van de opgelegde verplichtingen. De Raad van State komt dus op voor de gezondheidsrechten van de omwonenden.

Mevrouw de minister, ik denk dat het niet opgaat dat BIAC de crisis in het luchtvaartgebeuren inroept om haar milieuverplichtingen en aangegane verbintenissen om de lawaaihinder terug te dringen op de lange baan te schuiven.

Mevrouw de minister, ik heb de volgende concrete vragen. Klopt het dat BIAC uitstel heeft gevraagd voor de bouw van een proefdraaihal? Wat is hiervoor de reden? Hoe staat u tegenover dit verzoek? Hoe zult u erop reageren? BIAC zou momenteel besprekingen voeren met u en met uw kabinet over de normen waaraan de proefdraaihal zou moeten beantwoorden. Wat houden die besprekingen precies in? Welke initiatieven zult u nemen om BIAC te dwingen de verplichtingen inzake de bouw van een proefdraaihal versneld na te leven? Is het mogelijk dat ook de militaire vliegtuigen, van Melsbroek, verplicht worden om gebruik te maken van deze proefdraaihal?

Mevrouw de minister, een proefdraaihal is toch echt wel belangrijk voor het terugdringen van de hinder van het grondlawaai. Dit is vooral belangrijk voor de directe omwonenden van de luchthaven, met name de mensen die in Kampenhout, Kortenbergh, Melsbroek en zo wonen. Het lijkt me niet meer dan normaal dat BIAC haar verplichtingen dienaangaande nakomt.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het moet me eerst toch even van het hart dat ik niet altijd even gelukkig ben met de manier waarop de werkzaamheden in deze commissie en in dit parlement verlopen. Er worden vragen afgewezen omdat ze tot de federale be-

voegdheid behoren, terwijl ik vind dat we daarover moeten kunnen discussiëren. Er worden ook vragen geweigerd over onderwerpen waarover andere collega's wel vragen mogen stellen.

Specifiek met betrekking tot de vraag om uitleg van de heer Glorieux wil ik erop wijzen dat hij nu eigenlijk exact hetzelfde vraagt als wat ik veertien dagen geleden heb gevraagd. Ik neem hem dat niet kwalijk. Integendeel, hoe meer mensen stokebrand spelen, hoe beter.

Ik wil echter wel het volgende zeggen aan de minister. Als er vandaag een antwoord komt dat verder gaat dan wat ik heb gekregen, moet u er ook bij zeggen wat de nieuwe feiten zijn die zich hebben voorgedaan tussen de vraag die ik heb gesteld en de vraag van de heer Glorieux vandaag.

Ik was aanwezig op de vergadering waarover de heer Glorieux het nu heeft. Ik was erbij toen de gouverneur zich kwaad maakte. Ik ken dit dossier van naaldje tot draadje.

De voorzitter : Het klopt inderdaad dat veel vragen dikwijls een herhaling inhouden. Ik kijk steeds na of in hetzelfde parlementaire jaar die facetten van dat bepaald probleem al aan bod zijn geweest. In dat geval weiger ik ze.

Wat deze specifieke vraag om uitleg betreft, was ik er me wel degelijk van bewust dat er sprake was van enige herhaling. Deze vraag om uitleg van de heer Glorieux was namelijk oorspronkelijk ingediend als interpellatie. Ik heb het interpellatieverzoek ongunstig beoordeeld omdat ik van mening was dat zijn vragen inderdaad reeds waren gesteld. Het Bureau heeft beslist om de interpellatie in een vraag om te zetten. Ik moet dat dan op die manier agenderen. Hoe dan ook, in de toekomst zal ik wat dit betreft een strenge houding aannemen.

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk niet dat er zoveel nieuwe elementen zijn, maar ik zal toch kort een antwoord geven op de vraag van de heer Glorieux. U hebt zelf gezegd dat er met betrekking tot de milieuvergunning van BIAC een besluit is van de bestendige deputatie, daterend van 1 februari 2000. Daarin wordt in de bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd dat er uiterlijk tegen 1 november 2001 een centrale proefdraaiplaats operationeel moet zijn. Bij ministerieel besluit van 29 september 2000 heb ik deze beslissing in beroep bevestigd.

Dua

Een beroep tot schorsing van deze milieuvergunning werd onlangs door de Raad van State afgewezen. De bouw blijft er dus in staan. Ik wil er bovendien ook op wijzen dat de bouw van een proefdraaiplaats deel uitmaakt van het akkoord binnen de federale regering dat in februari 2000 werd afgesloten met betrekking tot de luchthaven van Zaventem.

BIAC heeft het voorbije jaar reeds enkele voorbereidingen getroffen voor het bouwen van een proefdraai-installatie met akoestische wanden, met als doel het grondlawaai voor de omwonenden te beperken.

Op 20 maart 2001 werd er bij mijn diensten een verzoek ingediend om het verbod om het perceel te ontbossen op te heffen. Ik ben op dat verzoek ingegaan om de bouw van de installatie niet te vertragen. Op 22 augustus 2001 is de aanvraag voor de ontbossingsvergunning ingediend.

De bouw van de proefdraaiplaats kon niet meer gebeuren tegen de geplande datum, namelijk 1 november 2001. Dat was te wijten aan externe omstandigheden. De internationale crisis in de luchtvaartsector speelt daarbij zeker een rol, net als de toestemming van Belgocontrol, de procedures voor aanbestedingen en het bekomen van een kapvergunning.

De NV BIAC heeft dus uitstel gevraagd en zegt dat de effecten van het proefdraaien en het nut van de bouw van een proefdraaiplaats best worden onderzocht in de context van het globale MER dat zal worden opgemaakt naar aanleiding van de vernieuwing van de milieuvergunning van de NV BIAC voor rubriek 57 in 2005.

Ik ben het met deze visie niet eens. De NV BIAC moet de afspraken van het federaal akkoord naleven. Dat geldt eveneens voor de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning. Ik ben bereid de datum van inbedrijfstelling van de proefdraaiplaats in samenspraak met de overlegcommissie en de luchthavenexploitant enigszins te verlaten, zodat de nodige procedures correct kunnen worden doorlopen.

Er was ook een vraag over de militaire luchthaven. De militaire overheid beroept zich op een oude, napoleontische wet van 1791 en zegt dat alleen de militaire overheid bevoegd is op militaire terreinen. Deze federale wet is volgens mij dringend aan herziening toe. Ik ben bereid een brief te schrijven

naar de federale minister van Landsverdediging om te polsen naar zijn bereidheid om – indien mogelijk – ook militaire toestellen te laten proefdraaien op de centrale locatie.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Wanneer zal die proefdraaihal er komen ? Is het een kwestie van jaren ?

Minister Vera Dua : Het gaat om een afwijkingsaanvraag. Dat betekent dat een lange officiële procedure moet worden gevolgd. Ik weet niet wanneer die hal er kan komen. Ik heb het dossier en dus ook de adviezen nog niet ontvangen.

De heer Eloi Glorieux : Er is toch reden om aan te manen tot haast en spoed. De termijn is immers al overschreden. Ik vind dat de militairen zich in vredetijd moeten verplaatsen naar de proefdraaihal. Dat dit niet gebeurt in crisissituaties, wil ik best begrijpen.

Ik wil nog even iets zeggen over de opmerkingen van de heer Bex. Ik twijfel niet aan zijn dossierkennis. Ik ken mijn dossiers ook. Ik denk dat ik met deze vraag gewoon heb voortgebouwd op zijn vraag en een aantal andere elementen heb aangebracht. Als er over een bepaald onderwerp al een vraag is gesteld, kan dat onderwerp daarom later toch nog wel ter sprake komen ? Mijn vraag om uitleg was eigenlijk als interpellatie ingediend. Het was immers mijn bedoeling om er een motie aan te koppelen. Ik wil maar duidelijk maken dat ik wilde voortbouwen op de vraag van de heer Bex.

De heer Jos Bex : Ik heb enkel gezegd wat ik meemaak als ik vragen stel. Het was niet de bedoeling de heer Glorieux aan te vallen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbreiding van de transportzone in Meer

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbreiding van de transportzone in Meer.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in een brief van 28 juni 2001, gericht aan het gemeentebestuur van Hoogstraten, liet de GOM-Antwerpen weten dat ze een uitbreiding van de transportzone in Meer wenst. De uitbreiding in de deelgemeente Meer is gepland aan de oostelijke en aan de westelijke kant van de E19. De transportzone zou na uitbreiding de grootste van Europa zijn.

Aan de oostelijke kant van de E19 is het de bedoeling de transportzone uit te breiden in een van de laatste open ruimtes van Hoogstraten. Op die open ruimte zijn verscheidene familiale landbouwbedrijven actief. Aan de westelijke kant van de E19 is het de bedoeling in de nabijheid van een natuurgebied een uitbreiding tot aan de landsgrens te realiseren. Er zijn bezwaren tegen deze uitbreiding. Aan de westelijke kant van de E19 wordt bovendien hinder verwacht, omdat de uitbreiding zich zal uitstrekken tot op de parking van recreatiedomein De Mosten. Er zou dus een bufferzone moeten komen.

Hoe wil de minister de landbouwers aan de oostelijke kant van de E19 beschermen tegen mogelijk grondverlies ? Die mensen hebben in het verleden al grond moeten inleveren naar aanleiding van de aanleg van de E19 en de aanleg van de HSL. De oostelijke kant is bovendien een waardevol landschap. Hoe zal de minister het eventuele verlies van landbouwgronden compenseren ?

Na uitbreiding zal de transportzone grenzen aan een natuurgebied op Nederlands grondgebied. Moeten er geen afspraken worden gemaakt met de gemeente Zundert, eigenaar van het natuurgebied, in verband met vogelrichtlijngebieden en over de naleving van de habitatrichtlijn ? Onderling overleg is volgens mij nodig. Is daarover al iets bekend ?

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik vind dit een eigenaardige vraag. Die vraag moet worden beantwoord binnen het structuurplan van de gemeente of de provincie. In die context kunnen immers de juiste afwegingen worden gemaakt. Gaat het om een wens die de GOM-Antwerpen heeft geuit of zal de uitbreiding er echt komen ?

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Het is effectief een voorstel tot uitbreiding van de transportzone.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de ruimtelijke afweging met betrekking tot een eventuele uitbreiding van de transportzone in Meer zal uiteraard moeten gebeuren in de context van het RSV. Ik denk dat het gaat om wensen van allerlei verschillende organisaties en verenigingen die elk vanuit een eigen invalshoek handelen. Het RSV zal dat dus moeten oplossen. Ik wil hieraan toevoegen dat ik aandrang op een zeer snelle afhandeling, zeker voor de afbakening van de agrarische en de groene structuur, zodat er sneller rechtszekerheid komt voor de landbouwers. We willen vertrekken van het principe van gelijktijdigheid en gelijkwaardigheid. Door mijn diensten is een strategisch project op poten gezet onder de noemer 'verweving en afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur'. De bedoeling hiervan is het op elkaar afstemmen van landbouw en natuur. Al de rest zijn ruimtelijke afwegingen, die onder de verantwoordelijkheid van minister Van Mechelen vallen. Minister Van Mechelen is alleszins op de hoogte, en zelf heb ik al dikwijls aangedrongen op een prioritaire aanpak van de zogenaamde groene en gele ruimtelijke uitvoeringsplannen.

In elk geval is er nog geen besluitvorming nodig in dit dossier, omdat het voorbarig is om ervan uit te gaan dat er landbouwgrond verloren gaat. Men kan nu ook geen maatregelen naar voren schuiven om het verlies aan landbouwgrond te compenseren, omdat het dossier nog niet is afgerond. In het algemeen kan ik wel antwoorden dat, wanneer landbouwbedrijven in het geding zijn, de toekomstgerichte bedrijven met jonge landbouwers meestal aandringen op grond. Ze willen niet noodzakelijk financiële compensaties, ze willen vooral dat hun bedrijf blijft bestaan. Ze dringen eerder aan op een actieve rol van de overheid, bijvoorbeeld via een grondbank, in plaats van een geldelijke compensatie te ontvangen voor hun grondverlies. U weet dat wij op dit vlak een decretaal initiatief voorbereiden, dat zeker nuttig zal zijn in vergelijkbare gevallen.

Voor zover mijn diensten mij goed hebben geïnformeerd, is de wetgeving inzake vogelrichtlijngebied en habitatrichtlijngebied niet van toepassing op het natuurreservaat op Nederlands grondgebied. Noch het Belgische deel, noch het Nederlandse deel van het natuurreservaat behoren tot de Natura 2000-gebieden, die zeer specifiek zijn. De meest nabije gebieden liggen aan Vlaamse kant, meer bepaald ten noorden van Groot-Eisel langs de Mark en de Meerle. Ik ken de streek niet goed, maar u zal dat gebied waarschijnlijk wel kunnen situeren. Hier gaat het niet om Natura 2000-gebieden, dus is het

Dua

zeker niet zo dat die wetgeving daarop van toepassing is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.15 uur.*
